

people

M.J. Jordan

Bond, la meva marca és Bond

“**B**ond, el nom de la meva marca és Bond”. Aquesta és la frase preferida de les firmes de luxe avui en dia. I és que al segle XXI associar-se a l'agent 007 no és poca cosa. Significa formar part d'un estil de vida contemporani, elegant i sibarita, que a sobre ja no és només britànic sinó que està totalment globalitzat.

I curiosament això passa quan el personatge creat per **Ian Fleming** ha deixat de ser l'home distingit, refinat i estirat, que no s'embruta mai, per passar a convertir-se en un ésser sentimental, que dubta, s'enrabia i fracassa. **Daniel Craig** ha dotat d'humanitat l'agent, però no ha perdut glamur, si hem de jutjar per l'interès de les firmes a formar part del fenomen.

Ahir Barcelona en va ser un bon exemple. Mentre a la botiga de mobles de disseny B&B del passeig de Gràcia es reproduïa la suite que ocupa Bond al Gran Hotel Bolívar de Panamà, a la Casa Fuster, Marcolín, la distribuïdora de les ulleres que porta Craig-Bond (i que dissenya **Tom Ford**), feia una festa per celebrar la *première* de l'últim film de la sèrie. Al sarau tampoc no hi faltaven ni martinis ni Aston Martins (tot i que la noia Bond, **Olga Kurylenko**, aquest cop també ha incorporat a la família un altre

model, un Ford Ka delicat i ràpid).

L'habitació, que es pot veure fins a finals d'any, la firma la marca artesanal Maxalto, que treballa amb els millors materials, i recrea un tipus de luxe confortable i de línies pures. Més dur és el rellotge platejat que firma Omega i el mòbil negre que ha llançat Sony amb el nom de Bond, encara que no sigui el model exacte que fa servir Craig a *Quantum of solace*.

Però no podem oblidar la roba de James Bond, que ha passat de l'excel·lència clàssica de Brioni a la sofisticació sexi de Tom Ford, l'home que fa uns anys va reflotar l'imperi Gucci i que ho va deixar

Barcelona acull l'estrena de 'Quantum of solace' amb una festa d'ulleres 007 i la reproducció d'una luxosa habitació del film

tot per seguir el seu propi camí. El mateix Craig ha lloat el tall dels seus vestits, “que s'adaptin com un guant”, i la rapidesa amb què el dissenyador n'hi va confeccionar una cinquantena.

Segons ha explicat el mateix actor, en feia servir uns deu d'iguals per a cada situació, ja que molts quedaven inservibles perquè s'estripaven o s'embrutaven de sang, però “afortunadament” al final del rodatge se'n va poder quedar uns quants de nets.

L'Aston Martin i models amb les ulleres del nou film de l'agent 007, ahir a la Casa Fuster. A l'esquerra el dormitori de Bond que es reproduceix a Barcelona ■ FRANCESC MELCION / C. CALDERER

El xef ha col·laborat en un llibre de música i receptes ■ A. LABERT

L'esportivitat de Joan Roca

Quan tothom esperava que aquest any El Celler de Can Roca aparegués a la *Guia Michelin* amb una estrella més, o sigui, amb tres, la decepció ha estat novament la resposta. Ahir **Joan Roca** no ocultava la sensació d'impotència, però assegurava prendre's la decisió “amb molta esportivitat”.

A ningú se li escapa l'esforç que els tres germans Roca han invertit en el seu nou local, la magnífica Torre Can Sunyer, i en l'evolució dels seus plats. “En general la guia ha estat poc generosa i poc valenta amb Catalunya”, diu el xef, que d'altra banda troba molt just que **Sergi Arola** i **Xavier Pellicer** mantinguin

les dues estrelles després de canviar de local.

La notícia no ha afectat gens la sempre intensa activitat del cuiner –“no ens podem queixar”–, que ahir presentava a l'hotel Omm (on dirigeix el restaurant Moo) el llibre *Joan Roca. Deu menús per a un concert* (Galerada), on es relaciona gastronomia amb música clàssica, fugint de la idea que la melodia sigui només un fons per pair bé. **Jordi Maluquer** ha triat òperes i fragments especials que parlen del menjar, i que interpreta al piano **Antoni Beses** en un CD adjunt, i ha proposat a Roca que plasmí un menú adient. Per exemple, *La cantata del cafè*, de **Bach**

que parla d'una noia que es nega a deixar de beure cafè, s'acompanya de quatre receptes: amanida de llagostins amb vinagreta de cafè; *risotto* amb cafè; garrí amb cafè; i almívar de llet, iogurt i

café. “A casa ens sentim molt a gust establint complicitats amb la música. De fet, al celler a cada zona vinícola en sona una de diferent”, explica Joan, orgullós d'un volum que serà un bon regal per a aquest Nadal.

I de Nadal a casa dels Roca va precisament la portada del *Descobrir Cuina* de desembre, que ens explica records i anècdotes d'aquestes festes dels tres germans –Joan, **Josep** i **Jordi**, els JR–, i imatges de les seves companyes i fills, i dels pares. Un reportatge que posa en evidència com tradició i modernitat es donen la mà a Can Roca. “Ens ha fet molta il·lusió”, conclou Joan.